

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 160. Mediolanensis Ducatus Competitores

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. *tempore, inquit S. Antoninus, diem clausit extremum serpens ille antiquus, non dierum, sed astutiarum, ex ventris profluvio, & sicut in vita sua nec Deum timens, nec homines verens fuit, ita & in morte sine Sacramentis decedens, quinimo cum & Medicus ejus hortaretur eum ad confessionem, illi mandari fecit, ut amplius non visitaret eum.*

Æn. Sylv.
de Europ.
cap. 40.

Æneas Sylvius Virum depingit: deformi facie ac terribili, instabilibus ac prægrandibus oculis, ingenio peracri, & callido, in audiendo primum difficilem, ast ubi in colloquium venisset, mitem ac placidum, in parcendo facilem, in largiendo profusum, cultus corporis, omnisque lenocinii negligentem, venandi cupidum, equorum studiosum: ceterum quietis impatientem, in pace bellum, & in bello pacem quærentem, egregiam dissimulandi artificem, in milites quam in cives indulgentiorem; delatoribus credulum, in suspiciones adeo pronum, ut sæpe fidissimos a se amicos levissimis de causis alienaret: sermonem de morte audisse invitum, & ad tonitrua ac fulmina mire pavidum. Ei, cum vita decessisset, nec funus tanto Principe dignum ductum esse, nec sepulchri decus additum.

§. CLX.

De Mediolanensi Ducatu contendentes.

Philippo e vivis erepto complures quidem ad Mediolanensem Principatum aspi-

aspirabant, sed præ reliquis eminebant sæcul. XV.
 quatuor, qui omnes jus minime ambi- A. C. 1447.
 guum sibi suffragari arbitrabantur. Ho-
 rum primus erat Fridericus Imperator,
 qui devolutum ad se Ducatum asserebat,
 cum Philippus sine legitima prole vita
 functus esset; Blanca enim ejus Filla,
 quam Franciscus Sfortia uxorem habe-
 bat, ex illegitimis natalibus ortum du-
 xit. Alter erat Alphonsus Arragonum
 Rex, qui se testamento Philippi hære-
 dem institutum esse contendebat. Ter-
 tius, Carolus Dux Aurelianensis cogna-
 tionis jure Principatum petebat, utpote
 natus ex Valentina Philippi Sorore, &
 Joannis Galeatii primi Ducis Mediola-
 nensis Filla; jusque suum firmabat, eo-
 quod ipsi Philippus Urbem Astensem
 tradidisset, quæ olim Matri suæ cum to-
 to Astensi Comitatu in dotem promissa
 fuerat. Quartus denique erat Franci-
 scus Sfortia, qui succedendi jus sibi ar-
 rogabat, eoquod defuncti gener, atque
 ab eodem in Filium adoptatus fuisset,
 cui etiam Philippus dotis nomine olim
 Cremonam assignasset. Mediolanenses
 econtra recuperandæ libertatis, qua tot
 abhinc annis exciderant, oppido avidi,
 statum civitatis reformabant, novamque
 Reipublicæ formam instituentes, Magi-
 stratus populares eligebant, id ipsum
 quoque reliquæ civitates Philippi domi-
nio

Sæcul. XV. nio olim subjectæ aggrediebantur, ea-
A. C. 1447. rum tamen nulla consilium exequi pote-
 rat; partim enim a Venetis, partim a
 Sfortia, aliisque Principibus omnes istæ
 urbes occupatæ fuerunt.

§. CLXI.

*Alphonsus juri suo in Mediolanensem
 Ducatum cedens.*

Æn. Sylv. Alphonsus insigni prorsus, ac plane in-
Europ. c. 49 solita moderatione usus, ne totius
Antonin. tit. Italiæ imperium affectare videretur, aut
22. e. 12. adversus se Galliam, Germaniam, Pon-
Platin. in tifices, omnesque Italiæ Principes con-
Nicol. V. citaret, a jure suo prosequendo destitit;
Marian. lib. ad hoc eo vel maxime motus, quod no-
22. cap. 5. vum interea bellum in Florentinos mo-
Surita 1. 16. visset specietenus quidem, ut omnibus
 suis ditionibus pacem procuraret, Duca-
 tumque Mediolanensem tueretur, re ta-
 men ipsa ut Hetruriam (prout Florentini
 suspicabantur) occuparet, illud vero haud
 ei pro voto successisset. Scribit Paulus
 Jovius, Philippum ante obitum suum diu
 agitare animo, an Alphonsum Regem
 Sfortiæ genero suo præferret, ut hujus
 ope Venetæ gentis ambitionem frangere
 posset; tandem vero devictum amore
 erga Filiam suam Blancam, quæ jamjam
 in spem imperii Filium genuerat, Fran-
 ciscum Sfortiam adoptasse, quamvis
 Medio-